

gælder, idet dette vil bero på de konkrete omstændigheder.

Offentliggørelse af billeder, der er optaget i strid med forbuddet, er forbudt, jf. § 32, stk. 4, 2. pkt. Et særskilt forbud mod offentliggørelse er nødvendigt for at sikre en beskyttelse også i de tilfælde, hvor den, der foretager offentliggørelsen, ikke (beviseligt) har medansvar for selve optagelsen.

Der henvises nærmere til betænkningens side 27-28.

3.4.1.6. Reglerne om indskrænket bevisførelse – retsplejelovens § 185

Det følger af retsplejelovens § 185, stk. 1, at bevisførelse om et vidnets almindelige troværdighed kun må finde sted på den måde og i den udstrækning, som retten bestemmer. Spørgsmål om, hvorvidt vidnet er under tiltale eller har været straffet, stilles og besvares skriftligt. Kun retten og parterne gøres bekendt med svaret.

Bestemmelsen i § 185, stk. 1, 1. pkt., jf. stk. 2, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til bevisførelse om den forurettedes tidligere seksuelle adfærd i sager om overtrædelse af straffelovens §§ 216, 217 eller 218, stk. 2, samt §§ 224 eller 225, jf. §§ 216, 217 eller 218, stk. 2. En sådan bevisførelse kan kun tillades, hvis den kan antages at være af væsentlig betydning for sagen, jf. § 185, stk. 2.

Retsplejelovens § 185, stk. 2, blev indsat ved lov nr. 257 af 27. maj 1981. Det oprindelige lovforslag indeholdt et generelt og absolut forbud mod den omhandlende bevisførelse. Under behandlingen i Folketinget blev der dog udtrykt betænkeligheder ved et sådant generelt forbud, idet man henviste til, at der kan forekomme sager, hvor det af hensyn til sagens opklaring kan være nødvendigt i større eller mindre omfang at komme ind på forurettedes tidligere seksuelle adfærd. Forslaget blev derfor under Retsudvalgets behandling ændret til den gældende formulering, således at der er mulighed for, at retten kan tillade en sådan bevisførelse, hvor det er af væsentlig betydning for sagen.

I relation til afgørelsen af, hvorvidt der skal være mulighed for at stille spørgsmål til belysning af et vidnes troværdighed, kan henvises til UfR 1998.1476V, hvori det blev fastslået, at vidnet og/eller bistandsadvokaten ikke har adgang til at udtale sig om, hvorvidt vidnet kan stilles spørgsmål omfattet af retsplejelovens § 185, stk. 1, 2. pkt.

Der henvises nærmere til betænkningens side 29-32.

3.4.2. Strafferetsplejeudvalgets undersøgelse vedrørende beskyttelse af voldtægts ofre mod ydmygelser i retten

Det følger af Strafferetsplejeudvalgets undersøgelse, at reglen i retsplejelovens § 848, stk. 1, om muligheden for at beslutte, at tiltalte skal forlade retslokalet under afhøringen af et vidne, efter de fleste adspurgtes opfattelse fungerer tilfredsstillende i relation til voldtægts ofre. Det anføres således, at anmodninger aldrig eller sjældent afslås i voldtægtssager.

I nogle af høringssvarene anføres det dog, at man bør overveje, om tiltalte som udgangspunkt skal udelukkes fra at overvære forurettedes forklaring, medmindre tiltaltes tilstedeværelse er nødvendig af hensyn til bevisførelsen, f.eks. hvis der er behov for identifikation.

Endvidere fremgår det, at det i en del høringssvar påpeges, at det vil være ønskeligt, at der i alle retssale installeres tekniske foranstaltninger, så det er muligt for den tiltalte at følge afhøringen af forurettede via højtalere eller video. Endvidere anføres det, at det i praksis ofte er tilstrækkeligt for den forurettede, at tiltalte bliver ført ned bagerst i retssalen, således at den forurettede ikke kan se den tiltalte.

I relation til retsplejelovens § 841, hvorefter retten efter anmodning fra anklagemyndigheden, forsvareren eller et vidne forud for domsforhandlingen kan træffe afgørelse om, at tiltalte skal forlade retslokalet, mens et vidne afhøres, fremgår det af undersøgelsen, at reglen fungerer tilfredsstillende, idet det dog påpeges, at bestemmelsen kun benyttes yderst sjældent.

I relation til retsplejelovens § 185 er det den generelle opfattelse hos høringssparterne, at bestemmelsen i retsplejelovens § 185, stk. 2, om bevisførelse om den forurettedes tidligere seksuelle adfærd fungerer tilfredsstillende. De fleste høringssvar angiver således, at der ikke er behov for udvidelser eller begrænsninger af reglen. Enkelte høringssvar har dog påpeget problemer med anvendelsen af bestemmelsen i praksis og har fundet, at der er behov for at indskærpe bestemmelsen. Endvidere fremgår det, at bevisførelse efter § 185, stk. 2, forekommer meget sjældent i praksis.

Der henvises nærmere til betænkningens side 48-49 og betænkningens bilag 1.

3.4.3. Strafferetsplejeudvalgets overvejelser

3.4.3.1. Afhøring uden at tiltalte er til stede, jf. retsplejelovens § 841 og § 848, stk. 1

Det er Strafferetsplejeudvalgets opfattelse, at praksis efter retsplejelovens § 848, stk. 1, i dag er således, at tiltalte i meget vidt omfang føres ud af retssalen i